< $1 Series
Rent / Print

౨

అచలపతి కథలు

ఎమ్బీయస్ ప్రసాద్

అచలపతి కథలు

2

ఎమ్బీయస్ ప్రసాద్

హాసం ప్రచురణలు
హైదరాబాద్

నెల అద్దెకు - రూ॥ 20 లు॥
ప్రింట్‌ఔట్ తీసుకోవడానికి రూ॥ 50 లు॥

అంకితం

నా తొలిరచనల తొలి పాఠకుడు, ఆప్తమిత్రుడు,

'పద్మభూషణ్' కె.ఐ.వరప్రసాద్‌రెడ్డి
('శాంతాబయోటెక్నిక్స్', 'హాసం') కి
ఈ నా తొలిపుస్తకం
ఓ కానుక

ఎమ్బీయస్ ప్రసాద్..

కృతజ్ఞతలు

ఆంగ్ల హాస్యరచయిత పి.జి.ఉడ్‌హౌస్ రచనలంటే నాకెంతో ఇష్టం.

ఆయన రచనలు ఆస్వాదించడానికి భాష, శైలి అవరోధాలుగా ఉంటాయని ఫిర్యాదు చేసే తెలుగువాళ్లు చాలామంది నాకు తెలుసు. ఆయన భావవ్యక్తీకరణను తెలుగు పాఠకులకు పరిచయం చేయాలన్న ప్రయత్నమే ఇది. జీవ్స్, వూస్టర్ పాత్రల స్ఫూర్తితో అచలపతి, అనంతశయనంలను మలచుకుని ఈ కథలు రాశాను. కథాంశాలన్నీ మన వాతావరణానికి సంబంధించినవే, దిగుమతి చేసుకున్నవి కావు.

స్థాయి విషయంలో ఉడ్‌హౌస్ రచనలకు ఏమాత్రం సరిపోలకపోయినా ఉడ్‌హౌస్ అభిమానులకు సైతం ఈ కథలు నచ్చుడం నా అదృష్టంగా భావిస్తాను.

క్లిష్టమైన కవిత్వం, క్లిష్టమైన వచనం తెలుగు పాఠకులకు అలవాటయినంతగా క్లిష్టమైన హాస్యం అలవాటు పడలేదు. అయినా ధైర్యం చేసి తన 'రచన' పత్రికలో ఈ కథలను ధారావాహికగా ప్రచురించి నా కెంతో మానసిక స్థయిర్యాన్ని ఇచ్చిన శ్రీ శాయి గారికి...

'రచన' సలహాదారుగా ఉన్న శ్రీ కాళీపట్నం రామారావుగారు వ్రాతప్రతి దశలోనే కథలు చూసి పులకించిపోయి నన్ను ప్రోత్సహిస్తూ వెంటనే ఉత్తరం రాశారు. ఒక ఔత్సాహిక రచయితకు అటువంటి స్ఫూర్తి నిచ్చిన కా.రా.మాష్టారుకు...

'వ్యాలే' అనే పదవి తెలుగునాట లేదు. జీవ్స్‌పై అభిమానం పెంచుకున్నవారే అతన్ని తెలుగైజ్ చేయగలరు. అందుకే లోగో వేసి పెట్టమని బాపుగారిని కోరడం జరిగింది. ఆయనకు కథలు నచ్చుడం, లోగో వేసిపెట్టడం నా అదృష్టం. ఆ లోగోయే ముఖచిత్రంగా ఈ పుస్తకాన్ని అలంకరిస్తోంది. అందుకు బాపుగారికి...

కథల ప్రచురణ సాగే సమయంలోనే వాటిని అభిమానించి నన్ను ప్రోత్సహించి ఈ పుస్తకరూపానికి ముందుమాట రాసి ఇచ్చిన ముళ్లపూడి వెంకటరమణ గారికి....

ఈ కథలన్నీ దాదాపు 'రచన'లో నవంబరు 1995 – ఫిబ్రవరి 1999ల మధ్య

ప్రచురించబడ్డవే. 'అచలపతి-విచిత్రకోతి' 2001 లో ఆంధ్రభూమి వీక్లీ నిర్వహించిన హాస్యకథల పోటీలో రెండవ బహుమతి పొంది వారిచే ప్రచురించబడింది. ఆఖరికథ 'హాసం-హాస్య, సంగీత పత్రిక' తొలిసంచిక 1-16, అక్టోబరు, 2001 లో ప్రచురించబడింది. ఆయా పత్రికల సంపాదకవర్గాలకు, చిత్రకారులకు...

ఈ కథల కృతిపతి వరప్రసాద్ నాకు మూడు దశాబ్దాలుగా మిత్రుడు. నా రచనలను తొలుదొల్తగా చదివి, విమర్శించి, రచయితగా నన్ను నేను మలచుకోవడానికి సహకరించిన సాహిత్య, సంగీతాభిమాని. శాంతా బయోటెక్నిక్స్ ద్వారా ప్రాణరక్షక ఔషధాలను, టీకాలను అందుబాటు ధరల్లో అందించి మానవాళికి సేవ చేస్తున్న సజ్జనుడు. 'హాసం' హాస్య-సంగీత పత్రిక ద్వారా ఎందరో రసజ్ఞులను రంజింపజేసిన కళాపోషకుడు. అంకితం స్వీకరించడానికి సమ్మతించిన వరప్రసాద్‌కు...

ఆదరించి మూడు నెలలకే ద్వితీయముద్రణ సాధ్యం చేసి, మూడో ముద్రణను కూడా ఆదరించిన పాఠకులకు....

ప్రింట్ వెర్షన్‌లోని 18 కథల్లోని తొలి 9 కథలను మొదటి భాగంగా, మలి 9 కథలను రెండవ భాగంగా యీ ఈ-బుక్ రూపంలో వెలువరించడానికి దోహదం చేస్తున్న కినిగె డాట్ కామ్ వారికి....

అందరికీ కృతజ్ఞతలు

ఎమ్బీయస్ ప్రసాద్

జనవరి 01, 2012

mbsprasad@gmail.com

ఇంతకన్నానందమేమిరా!

ఇంగ్లీషు భాషలో ఆక్సిమొరాన్ అనే విరోధాభాసం వుంది. నిదానంగా తొందరపడు, శాంతంగా కోప్పడు, కరుకైన దయ, జాలిలేని కరుణ లాటివి...

శైలజ అనేది చక్కని పేరు. శైలం అంటే పర్వతం. శైలజ అంటే పర్వతరాజు కూతురు - పార్వతి. కాని ఆ పేరుగల పిల్లల్ని ముద్దుగా 'శైలూ' అని పిలుస్తారు. సన్నటి చక్కటి పిల్లకి 'కొండమ్మా' అని టీక...

అలాగే భక్తవత్సలం అంటే భక్తుల పట్ల వాత్సల్యం కల భగవంతుడు. కాని ఆ పేరుగలవాడిని 'భక్తా!' అని పిలుస్తారు.

మధుసూదనుడు అంటే మధువు అనే రాక్షసుడిని చంపిన విష్ణుమూర్తి. కాని మనం మధుసూదనరావుని మధూ (రాక్షసుడా!) అని ముద్దుగా పిలిచి మురిసిపోతాం.

వెంకటాచలం - వెంకటం అనే పేరుగల అచలం - అనగా పర్వతం. కాని దాన్ని కూడా గుడిపాటి వెంకటాచలం గారి పుణ్యమా అని వెంకటచలం - చలం అని మార్చి పరిమార్చారు. చలపతిరావు అని కూడా పిల్చేశారు.

ఈ భ్రష్టాచారాన్ని మొహమాటం లేకుండా ఖండించేవాడే చలపతి - ఐమీన్ అచలపతి. అతను పేరు విషయంలో ఎంత ఖచ్చితమో - నిత్య జీవన వ్యాపార వ్యవహారాల్లో కూడా అంత ఖచ్చితమూ, స్పష్టమూనూ. అతని ఆలోచన, వివేచన, సమస్యా పరిష్కారంలో ఉపాయరచనా చూస్తే - జీనియస్ అనాలి. అతను అలా చెప్పుకోడు కాని మనం ఒప్పుకుంటాం. చాటుగా అతన్ని మెచ్చేసుకుంటాం - తప్పదు!

హాస్యరసరాజ్యాధినేత వుడ్‌హౌస్ కథల్లో విహరించే జీనియస్ అయిన జీవ్స్ పాత్రే - ఈ ఇంపైన తెలిగింపు కథల్లో అచలపతి. - మైనర్ బాబు వురఫ్ పిల్ల జమీందారు బెర్టీ

వూస్టర్ అతి గడుసుగా తెచ్చిపెట్టుకునే కష్టనష్టాలలో అతడిని కాపాడి గట్టెక్కించే సూత్రధారి – దండలో దారంలాంటి అదృశ్య పాత్రధారి.

ఈ వుడ్‌హౌస్ కథలను ఎమ్బీయస్ ప్రసాద్ గారు తెలుగులో చెప్పారు. ఇది అనువాదం కాదు – అనుసృజనా కాదు.. తెన్గింపు కాదు – తెలుగింపు. ఇంపైన సొంపైన తేట తెలుగులో హాయిగా చెప్పారు..

ప్రసాద్‌గారు బారిస్టరు పార్వతీశం సృష్టికర్త మొక్కపాటి వారికి – వరసకే కాదు – 'మాట–వరస'లో కూడా మంచి వారసుడు.

ఇక వుడ్‌హౌస్ కథల గురించి చెప్పబోవడం దినమణి ముందు దివిటీ పట్టడమే..

ప్రసాద్‌గారు ఈ కథల్లో రేగే ఇంగ్లీషు ధూళిమీద తెలుగు పన్నీటి జల్లుతో పరిమళాలు వెదజల్లారు.

"అచలపతి ముఖం మాడినట్లు తెలియనివ్వలేదు గాని నాకు వాసన తగిలింది."

ఇట్టి కథలు నచ్చేవారికి ఇవి చాలా నచ్చుతాయి, చాలా మెచ్చుకుంటారు. దీనికి ఋజువుంది.

నాకు తెలిసిన ఒక పద్ధెనిమిదేళ్ల విద్యార్థి – 'హాసం' పత్రికలో ప్రసాద్‌గారు వ్రాసిన వుడ్‌హౌస్ కథలు చదివి, రుచి మరిగి మరిగి – తన పుట్టినరోజు కానుకగా బట్టలూ బంగారాలూ కొనవద్దని తల్లితండ్రులకి చెప్పి – హైదరాబాద్ వాల్డెన్ షాపులో నాలుగువేల రెండు వందల రూపాయలతో వుడ్‌హౌస్ సాహిత్యం సెట్టు కొనిపించాడు.

ఇంతకన్నానందమేమిరా!

చెన్నయ్
ఏప్రిల్, 2005 **ముళ్లపూడి వెంకటరమణ**

విషయసూచిక

తొలి 9 కథలు మొదటి భాగంలో...

10. అచలపతీ - మగసిరీ 09

11. అచలపతీ - తెలుగుతండ్రీ 19

12. అచలపతీ - ఆధునికమాతా 29

13. అచలపతీ - ఆశాపరులూ 41

14. అచలపతీ - యయాతి మామయ్యా 52

15. అచలపతీ - లంకెబిందెలూ 63

16. అచలపతీ - అణితులూ 75

17. అచలపతీ - విచిత్రకోతీ 88

18. అచలపతీ - కరోడ్‌పతీ 98

అచలపతి- మగసిరి

ఆ రోజు ఉదయం చాలా ప్రశాంతంగా ఉంది. మనస్సు విప్పి అచలపతితో మాట్లాడ బుద్ధేసింది.

"డబ్బున్నవాళ్లకీ కష్టాలుంటాయి కదోయ్ అచలపతీ?"

"యస్ సర్. పీత కష్టాలు పీతవి అన్నాడు శ్రీశ్రీ" అన్నాడు అచలపతి వంత పాడుతూ.

"అంటాడంటాడు. పీతలకూ, కుక్కపిల్లలకూ, సబ్బుబిళ్లలకూ కష్టాలుంటాయని గుర్తించండి, వాటి గురించి కథలు రాయండి అంటాడు. రావిశాస్త్రిలాటి వాళ్లు మొహమాటపడి రాసేస్తారు. కానీ డబ్బున్నవాళ్ల కష్టాల గురించి ఎవరూ రాయరేం?"

"ఇన్‌కంటాక్స్ విధానాల గురించి ఉపన్యసించ బోతున్నారా సర్?"

"కాదు, టాక్స్ ప్రాబ్లమ్ కాదు. జనాల అవగాహన గురించి చెప్పబోతున్నాను. వారి దృష్టిలో గొప్పవారంటే అవగుణాల కుప్పలు. ఉదాహరణకి నేను, 'ఈ రోజుల్లో పనివాళ్లు మహాపొగరుగా, తల బిరుసుగా ఉంటున్నారోయ్' అన్నాననుకో. 'తాడిత పీడిత దళిత జనులు తరతరాల బానిసత్వపు శృంఖలాలు త్రెంచుకొని హక్కులకై గొంతు విప్పితే ఓర్వలేక ఈ ధనిక జాతి అన్యాయపు ఆరోపణలు చేస్తోంది ' అని నా పేరు చెప్పి నా జాతినీ, నా జాతిపేరు చెప్పి నన్నూ తిట్టిపోస్తారు. అదే మధ్యతరగతి వాళ్లు అన్నారనుకో– 'సమకాలీనసమాజంలో జరిగే మార్పులను చక్కగా పరిశీలించారు' అంటూ మెచ్చుకుంటారు. క్యాచ్ మై పాయింట్ ? నే చెప్పిన అంశం వంటబట్టిందా?"

"యస్ సర్. వంటవాడు ఇంకా వచ్చినట్టు లేదు. ఏర్పాట్లు చూసి వస్తాను సార్".

"ఆగవయ్యా, భర్త ఏదో ఉత్సాహంతో దేశరాజకీయాల గురించి మాట్లాడబోతే 'వంటింట్లో పనుంది' అని జారుకునే భార్యామణిలా పారిపోతావేం? నేను చెప్పిన దాంట్లో పస ఉందా? లేదా? నేనే జాతికి చెందినవాడి నయితేనేం? ఈ రోజుల్లో శ్రామికజనం పొగరు బలిసేరా? లేదా? ఒకప్పుడు చక్కగా మాట్లాడ్డం కష్టపడి

నేర్చుకునేవారు. ఇప్పుడు తిట్లు లంకించుకోవడమే విద్యగా పరిగణిస్తున్నారు. చెప్పినమాట వినకపోవటమే ఆత్మగౌరవం! అవినయం ప్రదర్శించటమే ఆత్మ విశ్వాస ప్రకటన! డబ్బు తీసుకొని పని ఎగ్గొట్టమే విప్లవపంథా! పనిచేయకుండా సోమరిగా తిరగడమే, వ్యక్తిత్వ నిరూపణ! అదీ వీళ్ళ ధోరణి, హు, బాగుపడే విధానమా ఇది? ఇదివరకు పైకి ఎగబాకుదామని చూసేవారు. ఇప్పుడు దిగజారడమే ఫేషన్ అయిపోయింది. రిజర్వేషన్లు వచ్చాక మేం వెనకబడినవాళ్లం అంటే మేం వెనకాతివెనకబడినవాళ్లం అనడంలో పోటీ పడుతున్నారు".

"నిరంతర చలనశీల సమాజంలో నిత్యమూ మారుతున్న విలువలు, మారుతున్న ఆర్థిక సంబంధాలు – మనుష్యుల ఆలోచనా విధానంలో, మాట్లాడే ధోరణిలో మార్పు కలిగించటం సహజం అంటారు సర్".

"బాగు బాగు, 'ఆ మార్పుకు చలనచిత్రములు దోహదము చేయచున్నవా!' అన్న విషయము మీ పరిశీలనకు వచ్చినదా? అని మేము అరయగోరెదము. ఈ డొంక తిరుగుడెందుకు? సూటిగా చెప్పు- సినిమాల్లో ముఖ్యపాత్రల చిత్రీకరణ మన జీవిత లక్ష్యాలనే మార్చేసింది కదూ? ఒకప్పటి హీరో పగటిపూట రిక్షా తొక్కితే రాత్రి స్కూల్లో చదివేవాడు. లేదా రాత్రి రిక్షా, పగలు చదువు. మరిప్పుడు? చదువురాని నిశానీ పద్దు వాడే హీరో! చదువుకున్నవాడికి సంస్కారం ఉండదని ఉపన్యాసం ఒకటిపైగా! పైఅంతస్తుకు చెందిన కథానాయికపై అనురాగాన్ని సంకోచంతో మనస్సులో దాచుకునేవాడు పాతహీరో. కథానాయికను పబ్లిగ్గా ముద్దెట్టుకుంటానని ఛాలెంజి చేసి, అంత పనీ చేయడం, ప్రేమించడానికి దగ్గర కొస్తే దాని పృష్ఠభాగంపై దరువులు వేయడం ఇప్పటి హీరో పని. పాత సినిమాల్లో హీరో పరిస్థితులకు లొంగి దొంగయైనా, చివరి రీల్లో జైలుకెళ్లొచ్చి బాగుపడ్డట్టు చూపించేవారు. ఇప్పుడు జబర్దస్తీగా దొంగతనం చేసి, శిక్షా గిక్షా పడనివాడు హీరో! ఇదివరకు హీరో స్వయంకృషితో పైకొచ్చి ఇంగ్లీషు మాట్లాడితే హాల్లో చప్పట్లు వినబడేవి. ఇప్పటి హీరో సూటు బూటూ వేసుకొన్నవాడిని 'ఇంగ్లీషులో మాట్లాడతావేంట్రా నాకొడకా! ఎవడికి పుట్టావురా?' అంటూ హేళనచేసి చావగొడుతున్నాడు. అవునా, కాదా?"

"మీరు చెప్పిందంతా నిజమే సర్. కావ్యాలలో, నాటకాలలో, సినిమాలలో ముఖ్యపాత్రధారులే ప్రజలకు ఆరాధ్యులు, అనుకరణీయులూ కావడం సహజం సార్. వారు నిత్యజీవితంలో దీనికి భిన్నంగా వున్నా, తెర మీద కనబడే రూపమే ప్రేక్షకుల

మనస్సులలో హత్తుకుంటుంది. ఇక వెళ్లి రానా సర్?”

“ఆగాగు, ఒప్పుకొన్నావు కదా! ఇప్పుడొక కేసు చెబుతాను విను. మా అత్తయ్యగారింట్లో నేను ఉన్నప్పుడు, ఆవిడ ఫ్రెండు, మన మద్రాసావిడే! ఆవిడ వచ్చి తన కూతురి గురించి మొర పెట్టుకొంది. అ అమ్మాయి గ్రాద్యుయేటు. పేరు కలావతి. కళావతి అనే పేరు నోరు తిరక్క కలావతి అనేదిట చిన్నప్పుడు. ఆమె పగటి కలలు కనే లక్షణం చూసి అందరూ ఆ పేరే స్థిరం చేసేసారట. ఉన్నవాళ్లే. ఢిల్లీనుంచి ఓ ఇంజనీరు సంబంధం తెస్తే పెళ్లి చేసుకోను పొమ్మందట. ఏం అని తల్లి అడిగితే ‘మగసిరి లేదందట. తల్లి నెత్తి మొత్తుకుని ‘అదెప్పుడు పరీక్షించావే?’ అంది. ‘చూస్తే తెలీదా?’ అందిట కూతురు. తల్లి ఈ సారి నోరు నొక్కుకొని ‘ఏం చూసావే?’ అని లబలబ లాడిందట. ‘పెళ్లిచూపుల్లో ఆ కూర్చునే తీరూ,బట్టలు వేసుకునే పద్ధతీ, మాటలధోరణీ చూస్తే తెలియడం లేదూ ఒట్టి ముద్దపప్పుగాడని. మొగాడంటే రఫ్ అండ్ టఫ్‌గా ఉండాలి’ అందిట కూతురు.

పెళ్లిచూపుల ముచ్చట గురించి చెప్పమంటే ఆవిడ చెప్పింది – పెళ్లికొడుకు పేరు సుబ్రహ్మణ్యంట. విక్కీ కాదు. సోఫాలో ఒదిగి కూర్చున్నాట్ట – టీపాయ్ మీద కాళ్లు పడేసి కాదు. సూటు వేసుకొన్నాట్ట.. మెడలో స్కార్ఫ్, తలకు బందనా, చొక్కా చివర్లు కలిపి వేసిన ముడీ – ఏవీ లేవట. అండీ గిండీ అని మాట్లాడేడట. బీడీ నవులుతూ ‘పంబ రేగిపోద్ది పలకమారిన పిల్లా’ అని అనలేదట.

కుర్రాడు మాత్రం అమ్మాయంటే మోజుపడుతున్నాట్ట. ఢిల్లీ ఉద్యోగానికి సెలవు పెట్టి, ఈ ఊళ్లోనే బంధువులింట్లో మకాం వేసాట్ట –సంబంధం కుదుర్చుకొని పోదామని..

అచలపతి సన్నగా దగ్గి “ అమ్మాయి ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేదా సర్?” అన్నాడు.

“అమ్మాయి పైకి మామూలుగానే ఉంటుందట. అంటే అందంగా, గొప్పింటి బిడ్డలా మర్యాదా మన్ననా తెలిసినా మనిషిలా, అందుకనే తన కంటె భిన్నంగా ఉండే వాళ్లపై మోజు. చెప్పానుగా సినిమాల ప్రభావం! కాలేజిలో చదివేరోజుల్లో కాలేజికి దగ్గర్లో ఉన్న కారు మెకానిక్‌ని చూసి ఇష్టపడిందట. తను కోరుకున్న ‘రఫ్ అండ్ టఫ్ రస్టిక్ వీడేరా’ అనుకుంది. ఈమధ్య సినిమాల్లో హీరో ఇద్దరేసి అమ్మాయిల్ని ఏం సంకోచమూ లేకుండా అతిసహజంగానే పెళ్లాడడం చూపించడంతో ఈమె ప్రభావితురాలై, అతని భార్య దగ్గరకెళ్లి ‘అక్కా’ అంది. కానీ ఆ ప్రోలిటేరియట్ పతివ్రత అట్టే సినిమాలు చూడదు కామోసు చీపురు తిరగేయబోయింది. భయపడి వచ్చేసి ఆపాటి మగటిమి ఉన్న

మొగుడి కోసం గాలిస్తోందట. ఈ సంబంధం చేజారిపోతుందేమోనని తల్లితండ్రుల భయం. నేను హామీ ఇచ్చేను – ఆ అబ్బాయిని పిలిపించి అతన్ని మారుస్తానని. ఇంకాస్సేపట్లో వస్తూండాలి."

"సర్, ఒక విషయం మీరు గ్రహించే ఉంటారనుకొంటాను. ఊహల్లో తేలేది ఆ అమ్మాయి కాబట్టి మార్చవలసినది ఆ అమ్మాయినని. ఆ అబ్బాయి మామూలు అబ్బాయే కదా!"

"అచలపతీ, నువ్విక్కడే తప్పులెక్క వేస్తున్నావు. రెన్ అండ్ మార్టిన్ చదువు. ఆల్జీబ్రా బాగా వస్తుంది. మైనస్ ఎక్స్‌ని ప్లస్ వై చేయాలంటే ఓ నిలువుగీత పెట్టేసి, ఎక్స్ కింద చిన్నగీత చెరిపేస్తే సరిపోదు. ఆ అమ్మాయిని మార్చాలంటే సినిమా హీరో ఇమేజిలనీ, సినిమాలనీ, సినిమాలను ప్రభావితం చేస్తున్న సమాజాన్నీ, అందర్నీ హోల్‌సేల్‌న మార్చాల్సి వస్తుంది. అది మన వల్లకాదు కాబట్టి సింపుల్‌గా అబ్బాయినే మారుస్తాం".

"మీరన్నీ ఆలోచించే చేస్తారని నాకు తెలుసు సర్".

"అలారా దారికి. ఇప్పటికైనా వెళ్లి వంట సంగతి చూడు. మెదడుకి మేత వేయడం తర్వాత. ముందు శరీరానికి మేత వేసి బతికించుకోవాలి కదోయ్!"

"మన్నించాలి సర్. మీ అంత వేగంగా మారలేకపోతున్నందుకు".

❖ ❖ ❖

కొంతమంది చిన్నప్పణ్ణుంచీ ఊహూ మంచివాళ్లుగా ఉందామని చూస్తారు. 'మంచి వాడివి మజ్జిగన్నం తినమ్మా' , 'మా బాబు మంచివాడు బట్టలు మాపుకోకుండా బళ్లోకి వెళ్ళి బుద్ధిగా తిరిగొస్తాడు' అంటే తింటారు, తిరిగొస్తారు. కానీ మంచీ, చెడూ రెలెటివ్ అన్న సంగతి వీళ్లు గ్రహించరు. వానలో నానుతూ కాగితంపడవలు వేయకపోతే పెద్ద వాళ్ల మెప్పు పొందవచ్చు కానీ, తన ఈడువాళ్లతో స్నేహం పాడవుతుందని తెలుసు కోరు. లవ్‌లెటర్ రాయకుండా ఉండి ఇంట్లోవాళ్ల అభిమానాన్ని చూరగొంటారు కానీ, ఆశాభంగం పొందిన పక్కింటి అమ్మాయి పగబట్టి దుష్ప్రచారం చేస్తుందని ఊహించలేరు. ఈ అజ్ఞానానికి తోడు అహంభావం ఒకటి. చిన్నప్పుడు తాము గోటీబిళ్ల ఆడకపోవడం చేతనే ఈనాడు గుడిసెలలో లేమనీ, సిగరెట్టు కాల్చకపోవటం వల్లనే ముష్టెత్తుకోవటం లేదనీ నమ్ముతారు. అలా ఆడిన, కాల్చినవాళ్లలో కొందరైనా తమతో సమాన స్థాయిలో ఉన్నారన్న విషయాన్ని కనరు, వినరు, మూర్కొనరు.

చిన్నప్పట్నుండీ తల్లి తండ్రులచే మంచిగొట్టబడిన వాళ్లను మామూలు మనిషిని చేయడం ఎలా? అన్న పుస్తకం డేల్ కార్నిజీ (లేక గీ) రాయలేదని వర్రీ అయి, ఆయన మరో పుస్తకం చదివి దాన్ని స్టాప్ చేసుకొని ఎదురుగా ఉన్న సుబ్రహ్మణ్యాన్ని ఎగాదిగా చూసాను. ఆ పేరున్న వాళ్లు క్షమిస్తే ఓ మాట చెబుతా – సుబ్బారావు, సుబ్రహ్మణ్యం పేర్లలోనే ఓ మెతకతనం ఉంది. సుబ్బారావుకి కోపం వస్తే అదో సినిమా కథయై తెరకెక్కవలసినంత విశేషం! ఈ సుబ్రహ్మణ్యం మెతకతనం, మంచితనం కలబోసి,

పోత పోసినట్టున్నాడు. పాపం అరగంట నుండి ఓ సిగరెట్టు కాల్చడానికి అవస్థ పడుతున్నాడు, పెడుతున్నాడు. వేళ్ల మధ్య అగరొత్తులా పట్టుకొంటాడు, 'కాల్చవయ్యా' అని కసిరితే పొగ మింగేస్తాడు. ఇటువంటివాడిచేత బీడీలు కాల్పించేసరికి కలావతి వేరేవాణ్ని పెళ్లి చేసుకొని తల్లి కావడం ఖాయం. కాబట్టి రేపిడ్ కోర్సు రూట్ వెతక్క తప్పదు. చూస్తే మగతనానికి లోటు ఉన్నట్టు కనబడలేదు. అమృతా సింగ్‌లా ఉండనంత మాత్రాన మగాడు కాదని అనేయడం కలావతి తప్పు) కనబడే ఆకారం మార్చాలి కాబట్టి "చూడు బాబూ ఆ పాపిడేమిటి, తలకు కొబ్బరినూనె రాసుకోవటమేవిటి, వారంవారం తలంట్లేమిటి? నీ జుట్టు తైలసంస్కారం, నోరు భాషాసంస్కారం మర్చిపోవాలి. అసహ్యంగా రోజూ గడ్డం గీసుకో వడం ఎందుకు? అది యెప్పుడూ మాసి ఉండాలిగానీ".

"పెంచమంటారా సార్? పరీక్షలొచ్చినప్పుడల్లా తిరుపతి మొక్కు కోసం పెంచటం నాకలవాటే సార్ " ఉత్సాహంగా అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"నువ్వెక్కడ దొరికావయ్యా బాబూ! మాయడం అంటే పెంచడమా? ఎప్పుడూ చూసినా రెండు, మూడు రోజులుగా గడ్డం గీయని వాడిలా ఉండాలి".

'ఆ మాపు ఎప్పుడూ ఒకేలా ఎలా ఉంటుంది సార్? నాలుగో రోజుకి...".

"అందుకేనయ్యా రోజూ గీయాలి. పై పైన... అలా, అలా.. బులబులాగ్గా గీయాలి. తర్వాత.. శుబ్బరంగా మాసిన బట్టలేసుకోకుండా ఈ సూటు, బూటూ ఏమిటి? ఆ టై తీసి రుమాల్లా మెడకు కట్టుకో. వెలిసిపోయిన పాంటు, ఓ లూజు కాటన్ చొక్కా తగిలించు- కండలు కనిపించేట్లు".

'నాకు కండలులేవు కదండీ" వెర్రి మొహంతో ప్రశ్న!

"అవును బొత్తిగా లేవు. చిన్నప్పట్నుంచీ ఆటలవీ ఆడలేదా?"

"లేదండీ. ప్లే గ్రౌండ్‌కెళ్లే టైములో మా నాన్నగారు లైబ్రరీ కెళ్లి జనరల్‌నాలెడ్జి పుస్తకాలు చదమనేవారండి. కాస్త పెద్దయ్యాక సాయంకాలాలు టైపు, షార్టు హాండు నేర్చుకోమనేవారండి. దాంతో నాకూ, ఆటలకీ ఆమడ దూరం అయిపోయిందండి".

"స్కూల్లో గేమ్స్ క్లాసులుంటాయిగా..".

"వాటిలో డ్రిల్లు మాష్టారి అధికారమే కదండి. మాలాంటి ఫస్టుర్యాంకు లొచ్చిన వాళ్లను అసహ్యంగా చూసి ట్వెల్త్ ప్లేయర్‌గా పెట్టేవాడు. క్లాసు లెగ్గొట్టి, ఆయన్తో బాటు సిగరెట్లు తాగుతూ, లేడీటీచర్ల వివరాలు చెప్పే కుర్రాళ్లకే ఛాన్సిచ్చేవాడండి."

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=1821

* * *

Read other books by M. B. S. Prasad @

http://kinige.com/kbrowse.php?via=author&
name=M.B.S.+Prasad&id=152